

Zummal! kes woib moista, mis Sa sead
Kui veel rahho woitleb rāngaste?
Kas loom aia-jooksmist finnipeab,
Mis siit langeb ello-merressé?

Mis siin omma põollo peále külwab,
Annab taggasi Gui kasfoga;
Agga mis se Igga wenne külwab
Wottab tullew ello üttelda.

Kui pāāw touseb, valgust meile andma,
Eiis on armo-jälled nähtavad;
Agga kui vask pilwest mahhalangeb,
Ei need jälled süski sandimad.

Māād ja orrud vahhetago, asset —
Omma armo ei Sa la-uta!
Jämad woid Sa, Loja! põrmaks tehha —
Hinged, mis Sa lenud, ei Sa la-uta.

Kibbowitsa-Kroni vallo läbbi
Saab mailma õigus töstetud,
Uhhhe puhta Ilmasüta párrast
Innimeste Suggu leppitud.

Palme-mottega nüüd vatan illes,
Kui torm katub Waggad rikkuda.
Jässä! Sinno peále kindlast ladan,
Kui nāān Waggad allaminnewa.

Gest kui surel páral siksford õrkas,
Sii, mis pimme nūud, on selge minne
ees.
Jämad ka-utwad ja teised touswad —
Waggad sawäd warjo Sinno taewa
sees.
